

er i allerhøjeste Grad sørgelige, og de har vistnok aldrig været saa sørgelige som i Øjeblikket. Befolkningens Antal er sunket ned til 27,000, medens der i sin Tid har været 43,000 Mennesker paa de dansk vestindiske Øer. Og i de sidste 10 Aar, fra 1901 — altsaa fra den Tid, vi fik Systemskiftet — til 1911 er Befolkningstallet derovre gaaet tilbage med ca. 3,450. Det skyldes til Dels en kolossal Udvandring, men ogsaa for en stor Del den ganske urimelige store Dødelighed. Dødelighedsprocenten derovre er $3\frac{1}{2}$, medens den her er ca. 1,4, og det mærkelige er, at paa de engelske Øer, der ligger omkring det karaiske Hav, vokser Befolkningstallet, og paa en Ø som Jamaica er der kun en Dødelighedsprocent paa 2. Der er altsaa en ganske urimelig høj Dødelighedsprocent paa vore vestindiske Øer, og efter de Oplysninger, der foreligger, er der ingen Tvivl om, at det for en ganske væsentlig Del skyldes Børnedødeligheden og den slette Ernæring af de smaa Børn derovre, hvilket atter hænger sammen med, at Befolkningen er saa uhyre fattig, særlig den store besiddelsesløse Del af Landbefolkningen.

Naar det gaar saa forfærdelig tilbage paa Øerne, og der er saa stor Fattigdom og Tilbagegang i Indbyggerantallet, har det efter min og mange andres Formening sin Aarsag i, at man i Virkeligheden slet ikke har rørt ved den Driftsform, der er nedarvet fra Slavetiden derovre. Man har fortsat med den samme Driftsmaade, nemlig at nogle store Plantere — og nu er det særlig Plantageselskabet, hvis virkelige Ejere er nogle københavnske Kapitalister — driver Jorden ligesom i Slavetiden ved Hjælp af Forvaltere og kulørte Arbejdere. Derfor vedbliver der at være et besiddelsesløst Proletariat, der ydermere under de nuværende Forhold er sunket ned paa nogle ganske elendige Lønninger. En Præst, der har været ansat derovre, nuværende Skolebestyrer Lavaetz, har skrevet en Artikel, der er udgivet af Selskabet De Danske Atlanterhavsøer, og der siger han meget betegnende, at paa de vestindiske Øer kender man Gud være lovet ikke til Fagforeninger og Overenskomster. Det er sikkert typisk for den Embedsstand, der lever paa de vestindiske Øer, at den tænker saaledes. Fordi

man ikke kender Fagforeninger og Overenskomster derovre, er Resultatet det, at de store københavnske Kapitalister, der skulde være Øernes Velgørere — hvad jeg senere skal komme tilbage til —, efterhaanden har trykket Lønnen saadan ned, at den indfødte Befolkning, der slider paa Markerne, lønnes med 1 Fr. à 1 Fr. 50 Bits, medens de indfødte paa de vestindiske Øer, naar de gaar til Portorico eller Mellemamerika eller De forenede Stater, kan tjene fra 5 til 15 Fr. ved det selv samme Arbejde, som de københavnske Storkapitalister paa de vestindiske Øer betaler med 1 Fr. Da Priserne paa Levnedsmidler er meget høje paa de vestindiske Øer, idet en stor Del af dem skal indføres fra De forenede Stater, er det meget dyrt at leve der, for saa vidt man ikke skal leve af Majsgrød og Majsbrød, hvad de indfødte i meget stor Udstrækning skal, og man kan sige sig selv, at naar de kun tjener 1 à $1\frac{1}{2}$ Fr., maa de føre en forfærdelig elendig Tilværelse, og det stemmer ogsaa med alt, hvad der er oplyst for mig.

Naar jeg har draget dette Spørgsmaal frem, er det, fordi en af de indfødte, Bishop, der repræsenterede de udvandrede Vestindiere, der har dannet 2 Foreninger i New York, i Sommer har været her i Byen og henvendt sig til den højtærede Finansminister og ogsaa henvendt sig til mig for at beklage sig over Forholdene paa de dansk vestindiske Øer og indtrængende bede om, at der maa blive gjort noget for Befolkningen derovre, og fordi Indfødte derovre til en højtstaaende Dame her i Byen har sendt et Brev, hvori vedkommende Dame anraabes om at henvende sig til Hans Majestæt Kongen, til Finansministeren og Rigsdagen med Anmodning om, at der endelig maa blive gjort noget for den indfødte Befolkning derovre. Disse Skrivelser er i Virkeligheden et Skrig til Himmelen om den Armod og Elendighed, i hvilken den indfødte Befolkning paa de vestindiske Øer befinder sig. Jeg tror ikke, det vil være muligt at forbedre disse Forhold væsentligt, medmindre man gaar over til en anden Driftsmaade af Jorden paa de vestindiske Øer. I det Andragende, som jeg tror, at den indfødte, Bishop, har afleveret til den højt-